

Warszawa, 22 maja 2012 r.

DEO-I-0702-1/1/12
DEO/410/12

p. R. Rojek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 23. 05. 12
nr. 4413 podpis. *[signature]*

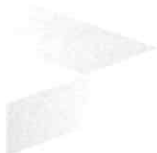
Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 23. 05. 12.
nr. 2418 podpis. *[signature]*

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Norberta Obryckiego na 8. posiedzeniu Senatu RP w dniu 29 marca 2012 r. (BPS-043-08-298/12), w sprawie odnawialnych źródeł energii, poniżej wyjaśniam co następuje.

Przed udzieleniem odpowiedzi na szczegółowe pytania Pana Senatora uprzejmie informuję, iż Minister Gospodarki w ramach swoich uprawnień koncentruje się między innymi na ustanawianiu ram prawnych, w obrębie których poruszają się podmioty zainteresowane inwestowaniem w odnawialne źródła energii. W tym celu Minister Gospodarki przykłada szczególne znaczenie do kwestii zwiększania stopnia wykorzystania odnawialnych źródeł energii (OZE), co postrzegane jest zarówno jako działanie zmniejszające obciążenie środowiska, jak również podnoszące bezpieczeństwo energetyczne. Mając na uwadze powyższe Ministerstwo Gospodarki podejmuje szerokie działania dotyczące promocji energetyki odnawialnej. Poprzez tworzone przepisy prawne zachęca inwestorów do podejmowania działań na rzecz rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Minister Gospodarki będzie również dążyć do utrzymania w długiej perspektywie mechanizmów wsparcia, aby zapewniały potencjalnym inwestorom stabilność warunków inwestowania. Celem powyższych działań jest zapewnienie optymalnych warunków prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie produkcji energii elektrycznej z OZE w tym m.in.

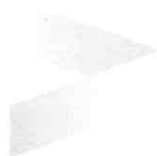
z wykorzystaniem energii wiatru, energii chemicznej z biomasy oraz energii spadku rzek. Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia należy podkreślić, że intencją Ministra Gospodarki nie jest pogorszenie warunków do prowadzenia działalności gospodarczej w sektorze OZE, zatem wszelkie głosy negujące kierunek zmian proponowany przez Ministra Gospodarki nie są uzasadnione i nie mają merytorycznego usprawiedliwienia.

1. Ile wynoszą aktualne i jak kształtują się w horyzoncie czasowym przychody inwestorów OZE w Polsce, Niemczech, Francji i np. Hiszpanii?

Uprzejmie informuję, iż ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) określa m.in. zasady i warunki zaopatrzenia i użytkowania paliw i energii, w tym ciepła, oraz działalności przedsiębiorstw energetycznych. Ww. ustawa określa także, główny mechanizm wsparcia pośredniego dla przedsiębiorców wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, który opiera się na obowiązkowym zakupie przez sprzedawcę z urzędu wytworzonej przez tych przedsiębiorców energii elektrycznej oraz wydawaniu przez Prezesa URE świadectw pochodzenia na tę energię.

Cenę energii wytwarzanej w odnawialnym źródle energii mają wpływ dwa składniki. Pierwszym elementem mającym wpływ na sumaryczny przychód przedsiębiorcy wytwarzającego energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii ma cena zakupu tej energii elektrycznej przez tzw. sprzedawcę z urzędu. Art. 9a, ust 6 ustawy *Prawo Energetyczne* (Dz. U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) stanowi, że *sprzedawca z urzędu jest obowiązany (...) do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii, przyłączonych do sieci znajdujących się w obszarze działania sprzedawcy z urzędu, oferowanej przez przedsiębiorstwa energetyczne, które uzyskały koncesje na jej wytwarzanie; zakup ten odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym*. Zgodnie z art. 23, ust 2, pkt 18), lit b) ww. ustawy, cenę tę ustala Prezes Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego. Zgodnie z informacją 10/2012 Prezesa URE z dnia 30 marca 2012 r., średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym osiągnęła w 2011 r. poziom 198,90 zł/MWh.

Drugim elementem ceny energii wytwarzanej w instalacjach z odnawialnych źródeł energii jest system wsparcia dla OZE polegający na wydawaniu producentom takiej energii tzw. świadectw pochodzenia energii. Art. 9e, ust. 1 ustawy *Prawo Energetyczne* wskazuje, że

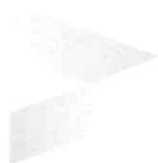

potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii jest świadectwo pochodzenia tej energii, natomiast art. 9e, ust. 3 stanowi, że świadectwo pochodzenia jest wydawane przez Prezesa URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania znajduje się odnawialne źródło energii określone we wniosku. Świadectwo takie jest wydawane w terminie 14 dni od otrzymania przez Prezesa URE przedmiotowego wniosku. W dalszej części przedmiotowego artykułu 9e omówione są szczegółowo zasady przyznawania świadectw pochodzenia.

Aby świadectwo pochodzenia miało wartość handlową, ustawodawca art. 9a ustawy, zobligował każde przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym, przyłączonym do sieci na terytorium RP uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub uiścić tzw. opłatę zastępczą. Udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne przedstawia do umorzenia, lub z uiszczonej przez przedsiębiorstwo energetyczne opłaty zastępczej, w wykonanej całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej przez to przedsiębiorstwo odbiorcom końcowym, został określony w § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 sierpnia 2008 r. *w sprawie szczegółowego zakresu obowiązków uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, uiszczenia opłaty zastępczej, zakupu energii elektrycznej i ciepła wytworzonych w odnawialnych źródłach energii oraz obowiązku potwierdzania danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii* (Dz. U. z 2008 r. Nr 156, poz. 969 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 9e, ust. 6 ustawy *Prawo Energetyczne*, Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia są zbywalne i stanowią towar giełdowy.

Aktualne ceny kursowe świadectw pochodzenia z energii wytwarzanej w odnawialnych źródłach energii można znaleźć na Towarowej Giełdzie Energii S.A., natomiast wysokość opłaty zastępczej, zgodnie z art. 9a, ust. 2 Ustawy wynosi 240 zł/MWh i na podstawie ust. 4 wspomnianego artykułu jest ona waloryzowana i ogłaszana przez Prezesa URE do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego. Zgodnie z Informacją 2/2012 Prezesa URE z dnia 8 lutego 2011 r., jednostkowa opłata zastępcza po jej waloryzacji wynosi w 2012 r. 286,74 zł.

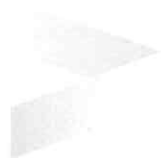

W podsumowaniu należy zaznaczyć, że cena za jednostkę energii elektrycznej wytworzonej z OZE, bez rozróżnienia na wielkość źródła czy technologię w której pracuje, to ok. 0,45-0,47 zł/kWh. Przy kursie orientacyjnym 1 Euro = 4zł daje to stawkę w wysokości ok. 11,25 - 11,75 € ct/kWh.

W Niemczech, Francji czy Hiszpanii, wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii obowiązują tzw. taryfy gwarantowane, czyli stałe stawki za każdą wytworzoną kilowatogodzinę energii elektrycznej. Stawki te są zależne zarówno od mocy instalacji, jak i rodzaju źródła OZE. Z uwagi na złożoność systemów taryf gwarantowanych (stawki ulegają zmianom w linii czasu) w tabeli nr 1 przedstawiono orientacyjne stawki obowiązujące w Niemczech, Francji i Hiszpanii.

Tabela 1. Stawki Feed In Tariff w Niemczech, Francji i Hiszpanii

	€ ct/kWh				
	energia wiatrowa	energia wodna	energia biomasowa	energia biogazowa	energia słoneczna
Niemcy (20 lat)	5,885	od 3,4 (>50MW) do 12,7 (<500kW)	od 6 (5MW-20MW) do 14,3 (<250kW)	od 12 do 16	systemy wolnostojące: od 17,9 4 do 18,76 systemy dachowe: od 18,33 (>1MW) do 24,43 (<30kW)
Francja (15 lat)	8,2	6,07 + premia dla małych instalacji od 0,5 do 2,5 (20 lat)	4,34 + premia w zależności od technologii od 7,71 do 12,53 (20 lat)	od 8,121 do 9,745 + premia uzależniona od efektywności do 4 (15 lat)	od 12 (systemy wolnostojące) do 46 (zaawansowane systemy zintegrowane z budynkiem) (20 lat)
Hiszpania (20 lat)	7,9084 (20 lat) po 20 latach – 6,6094	8,4237 (<10MW) (25 lat) po 25 latach – 7,5814	od 7,0284 do 17,1596 w zależności od paliwa oraz wielkości źródła (15 lat) po 15 latach 7,0284 – 12,7362 w zależności od paliwa oraz wielkości źródła	od 8.6311 do 14.1141 w zależności od paliwa oraz wielkości źródła (15 lat) po 15 latach – 7,0306	od 13,4585 do 28,8821 w zależności od wielkości źródła (25 lat)

2. Jak wygląda obecnie rzeczywista struktura właścicielska poszczególnych źródeł OZE w Polsce (w rozbiciu na kapitał zagraniczny i krajowy) i jaki wolumen pomocy publicznej udzielonej w latach 2007-2011 (w tym związany ze świadectwami pochodzenia) trafił do podmiotów o kapitale innym niż wyłącznie krajowym?

Ministerstwo Gospodarki nie prowadzi monitoringu struktury właścicielskiej poszczególnych źródeł OZE, ani nie analizuje z jakiego źródła pochodzi kapitał przeznaczany na budowę nowych mocy. Takie informacje leżą poza kompetencjami oraz obszarem zainteresowania Ministerstwa Gospodarki.

Otoczenie prawne do prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii z odnawialnych źródeł energii jest sprawiedliwe, równe i w pełni konkurencyjne w odniesieniu do wszystkich inwestorów, niezależnie od tego jakim kapitałem dysponują i jaki jest ich kraj pochodzenia. Minister Gospodarki kierując się tą ważną zasadą, zwiększa zaufanie inwestorów do państwa, zwiększa potencjał rynku OZE oraz sprzyja powstawaniu zdrowej, zoptymalizowanej kosztowo i konkurencyjnej gospodarki.

3. Czy Ministerstwo dostrzega możliwość zaistnienia problemu związanego ze statystycznym transferem energii OZE i w jaki sposób zamierza przeciwdziałać wyprowadzaniu tej energii z Polski?

Na potrzeby wypełnienia unijnego celu OZE na poziomie 20%, Dyrektywa 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, określiła m.in. obligatoryjne minimalne progi dla wszystkich krajów członkowskich UE. Zgodnie z załącznikiem 1 do dyrektywy Polska powinna do 2020 r. osiągnąć co najmniej 15% udziału odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto.

Według szacunków Ministerstwa Gospodarki przesłanych do Komisji Europejskiej w Krajowym Planie Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, do 2020 r. udział energii z odnawialnych źródeł w końcowym zużyciu energii brutto powinien wynieść 15,85%, a więc 0,85 punktu procentowego ponad minimalny cel zapisany w dyrektywie.

Zgodnie z art. 6 dyrektywy 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE Państwa członkowskie UE mogą

zawierać pomiędzy sobą umowy dotyczące tzw. transferu statystycznego energii z odnawialnych źródeł i tym samym wypełniać swoje cele w zakresie OZE.

Biorąc pod uwagę potencjalną nadwyżkę udziału OZE w Polsce, możliwy będzie statystyczny transfer energii do państw, które z jakichś przyczyn nie będą mogły zrealizować swojego celu. Należy przy tym podkreślić, iż statystyczny transfer energii nie jest jednoznaczny z fizycznym transferem energii. Szczegółowe warunki transferu statystycznego energii z OZE będą, o ile zajdzie taka potrzeba, przedmiotem ewentualnej umowy międzypaństwowej.

Zatem transfer statystyczny energii z OZE jest szansą dla państw, które nie posiadają wystarczających zasobów do wypełnienia celu dyrektywy 2009/28/WE.

4. *Jaki wolumen mocy zainstalowanej, dla którego w ramach energetyki wiatrowej przed nowelizacją prawa energetycznego w 2010 r. wydano warunki przyłączenia do systemu energetycznego, utracił te warunki wskutek zapisów tej nowelizacji? Czy w związku z powyższym Ministerstwo dostrzega aktualność problemu braku możliwości przyłączenia wielomegawatowych farm wiatrowych i jak zamierza temu przeciwdziałać?*

Nowelizacja przepisów ustawy – Prawo Energetyczne, wprowadzona poprzez ustawę z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104) wprowadziła nowe zasady dla podmiotów zainteresowanych przyłączeniem źródeł do sieci elektroenergetycznej, w celu zoptymalizowania procesu przyłączania oraz zachowania bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego. Nowelizacja miała także na celu przeciwdziałanie procederowi który polegał na występowaniu z wnioskiem o wydanie warunków na przyłączenie przez podmioty które w ogóle nie były zainteresowane budową nowego źródła o parametrach określonych we wniosku o przyłączenie, a jedynie dalszą odsprzedażą wydanych warunków.

Dzięki nowelizacji, takie nieuczciwe operacje zostały wyeliminowane, przede wszystkim poprzez wprowadzenie obowiązku posiadania tytułu prawnego do terenu na którym ma być zlokalizowane nowe źródło oraz obowiązku uiszczenia zaliczki, w wysokości 30 zł za każdy kilowat mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia (nie wyższej niż 3 mln zł).

Przywołana ustawa wprowadziła okres przejściowy dla dwóch przypadków:

1. gdy podmiot złożył wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci, ale w momencie wejścia w życie ustawy nie otrzymał jeszcze warunków przyłączenia do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego,
2. gdy podmiot otrzymał warunki przyłączenia, których ważność upływa nie wcześniej niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci.

Zgodnie z brzmieniem ustawy, wnioskujący który uzyskał warunki przyłączenia (przypadek 2), został zobowiązany do wniesienia zaliczki za przyłączenie do sieci w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy pod rygorem utraty ważności wydanych warunków przyłączenia.

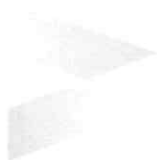
Zgodnie z informacją otrzymaną od operatorów systemu elektroenergetycznego z powodu nie uiszczenia przez wnioskodawców zaliczki określonej w nowelizacji ustawy Prawo Energetyczne, ważność utraciły warunki wydane na łączną moc 1702,18 MW.

Z punktu widzenia Ministra Gospodarki, wnioskujący tacy nie byli faktycznie zainteresowani budową nowych mocy, tylko grą spekulacyjną lub dalszą odsprzedażą otrzymanych warunków.

Obecną sytuację w zakresie uzyskiwania warunków przyłączeniowych należy zatem uznać za optymalną, gdyż do minimum zmniejszono ryzyko nieuzasadnionego blokowania mocy przyłączeniowej przez niewiarygodnych inwestorów.

5. Czy i w jaki sposób Ministerstwo Gospodarki zamierza zintensyfikować wspieranie rozwoju rozproszonej generacji małoskalowej, do 2MW?

Optymalizacja obowiązującego systemu wsparcia dla odnawialnych źródeł energii jest podstawowym założeniem prac nad nową ustawą o odnawialnych źródłach energii. W tym celu założono modyfikację mechanizmu świadectw pochodzenia w taki sposób, aby dla każdej z technologii ustalić inny minimalny gwarantowany poziom pomocy finansowej. Taka optymalizacja zapewni bardziej zrównoważony rozwój źródeł opartych o wszystkie technologie OZE, oraz pozwoli kierować wsparcie dla tych technologii, które najbardziej go potrzebują. Ministerstwo Gospodarki proponuje aby optymalizacja systemu wsparcia polegała na zróżnicowaniu jego poziomu w zależności od technologii, z której dane źródło będzie korzystać.

Oprócz powyższego do projektu ustawy wprowadzono szereg nowych rozwiązań. Można je podzielić na rozwiązania wyzwalające działania prokonsumenckie oraz ułatwiające prowadzenie działalności gospodarczej. Do tych pierwszych można zaliczyć m.in. stworzenie ram prawnych dla systemu wsparcia dla generacji rozproszonej. Zakłada się stopniowy i systematyczny rozwój mikroźródeł, które w oparciu o lokalnie dostępne zasoby będą wytwarzać energię elektryczną. Możliwe będą również dodatkowe zachęty w przypadku wytwarzania zielonej energii na własne potrzeby. Dodatkowo zakłada się wsparcie dla wytwórców ciepła z OZE. Do ułatwień w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej należą zaś: zniesienie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w mikroźródłach, preferencje w przyłączaniu mikroźródeł, wprowadzenie elastycznych i czytelnych zasad wsparcia w zakresie wytwarzania zielonej energii oraz wprowadzenie możliwości uzyskania gwarancji pochodzenia zielonej energii.

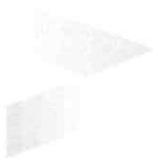
Ministerstwo Gospodarki planuje, iż projekt ustawy zachęci zarówno osoby fizyczne jak i podmioty prawne do podjęcia inicjatyw wytwarzania energii *in-situ*.

6. *Jak Pan Premier ocenia realność wykonania założeń zawartych w „Krajowym planie działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych” w obszarze poszczególnych technologii, w tym energetyki wiatrowej (6650MW), biogazowej (980MW), paneli fotowoltaicznych i innych?*

Przygotowany w Ministerstwie Gospodarki Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych jest szczegółową prognozą wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii w Polsce. Dokument ten powstał na bazie Polityki energetycznej Polski do 2030 r., i jest wynikiem opracowania zewnętrznego, analiz przeprowadzonych w Ministerstwie Gospodarki oraz szczegółowych konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych. KPD uwzględnia także warunki geograficzne, środowiskowe i społeczne, a także stan oraz bezpieczeństwo funkcjonowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Przygotowywana w resorcie gospodarki ustawa o odnawialnych źródłach energii ma stworzyć odpowiednie warunki prawne do pełnej realizacji założonych celów.

Planowane działania zapewnią optymalne wykorzystanie krajowych zasobów do których należy przede wszystkim biomasa (w tym biogaz) oraz wiatr, a także

zagosparowanie odpadów biodegradowalnych oraz zmniejszenie kosztów zaopatrzenia odbiorców w energię z odnawialnych źródeł.

7. Czy intencją Ministerstwa Gospodarki jest kontynuacja wspierania rozwoju technologii współpalania?

Ministerstwo Gospodarki zakłada stopniowe wygaszanie wsparcia dla technologii współpalania biomasy z paliwami kopalnymi, z jednoczesnym uwzględnieniem celów ciężących na Polsce w związku z wdrażaniem założeń pakietu klimatyczno-energetycznego tj. 15% udziału OZE w końcowym zużyciu energii brutto do 2020 r. Rezultatem takiego działania ma być optymalizacja systemu wsparcia poprzez kierowanie środków finansowych do tych wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł, którzy budują nowe moce OZE.

Starania Ministerstwa Gospodarki mają przyczynić się do wzrostu gospodarczego, zwiększania zatrudnienia oraz, poprzez polepszenie niezawodności dostaw energii elektrycznej, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego.

Przedstawiając powyższe informacje wyrażam przekonanie, że stanowią one wyczerpującą odpowiedź na kwestie zawarte w oświadczeniu Pana Senatora Norberta Obryckiego.

Z wyrazami szacunku

MINISTER
Z up. Mieczysław Kasprzak
PEŁNOMOCNIK RZĄDU DO SPRAW
DEREGULACJI GOSPODARCZYCH
SEKRETARZ STANU

